

Költők versenye

A küzdelem heroikus volt. Végül is, úgy véljük, mindenki győzött, nemcsak a költők, a Virág Cukrászda, az Excom Kft. és gazdánk, a Délmagyarország Kft., de a közönség is. Mert hiszen úgy tűnt, jól szórakozott. És persze leginkább a tanárképző főiskola Juhász Gyula Alapítványa győzött, melynek a versenyző poéták felajánlották a versenként járó 20 ezer forintot. Az Excom Kft. Baka Istvánt választotta. A Virág Cukrászda Simai Mihályt. A Délmagyarország pedig, egészen váratlanul, Darvasi Lászlót. Ezek itt pedig a versenyművek, melyek jónéhány a klasszikusságra is igényt tartó költői félreszólással is bírnak. Nyilván az eljövendő századok is ámulattal adóznak majd arra a Simai sorra, melyben a költő mint mondja: könyöklők és konyaklok. Baka István elégikus panegiriszre pedig a reményt adja vissza nekünk. Hogy igenis egy reménytelen szerelem veréből is, úgymond, van kiút, ha nem lefelé és tovább az ember. Az a sor pedig, ahol a csészefél a hided és távoli kedves fülét idézi, a magyar költészet metaforikus nyomvonalának legszebb példatárát gazdagítja. Egyes irodalomtörténészek máris érdekes felfedezést tettek közzé. Mivel kétfülű kávécsésze sincsen, arra a következtetésre jutottak, Baka István hűtlen kedvese ugyancsak egyfülű volt. Kérdés, hogyan kommentálja ezt a költő.

Baka István

Az agrodiszkont dicsérete (reklámvers)

Fő erénye az EXCOM Kft.-nek,
hogy aki benne bízik, sose téved,
mert bolthálózatunk, az AGRODISZKONT,
országosan ellátja Önt s e kis hont.

Figyeljen fel kínálatunkra akkor,
ha fölírára vágyik és edényre,
permetezőszer, ásó, kerti traktor,
vas és vetőmag vagy műtrágya kéne.

Nincs jobb, se olcsóbb, bárki bármit is mond;
jegyezze meg a jelszót – AGRODISZKONT!!!

Sajtó-szonett (reklámvers)

DÉLMAGYARORSZÁG, városnegyedek
a lapjaid, hol terek és utak
épülnek a sorokból – s mit mutat
a DÉLVILÁG? – mint szántóföldeket,

át-átszelik betűkkel bevetett
barázdák; s mint pipacs búzamező
ölen, virágozik a KINCSKERESŐ,
s mi még, a PROGRAM mondja meg neked.

SZEGED – itt úsztak Gazdátlan hajók, s A
hazatérés lehetőségeit
keresték mások a Harmadkorig.

Tiszatáj, Aetas, Existentia,
Pompeji – mind e forró táj fia,
övék e város olvasói voksa.

Virágnak virága (elégia és panegirisz) (reklámvers)

Fagylalt, üdítő, kávé, sötemény.
Ülök s falok – hiába, nincs remény,
hogy visszajöjj, szép kedvesem, ki épp oly
édes voltál, mint tejszínhab, mi szétfolyt
éjként sötétlő kávéfűzélén,
de oly hideg is énhozzám, akárcsak
fagylaltjaid a szegedi Virágnak,
hol most ülök, búsulva, nélkülöd,
egy csészefélűl idézi szép füled,
s a fagylaltgömbök kebled halmait,
melyekben még emésztőbb fagy lakik.
Vigasztalódom mégis – reggel óta
fogy tálkámról s szaporodik a torta
bendőmben; dzsúkok bőven öntözik;
elülnek itt, ha hagynák, holnap estelig,
elálmodozva rólad, ó, te drága,
Te lennél a Virág legszebb virága,
ha visszajönnél! Ám ha nem, maradj!
Nem is parféja, mélyhűtője vagy
szívemnek, – hagyj el, mint a vak remény!
Maradjon meg a kávé, sötemény,
fagylalt, üdítő! Enyhét, üdvöt ad
helyetted is a szegedi Virág.

Darvasi László

Reklámszonett

Reklámszonettre támadt gusztyusunk?
Hogy ennyi sajtót ily' kis helyekre
gyűrjek, gyömöszöljek, tuszolkjak be?!
No várj csak, s hallgasd, Imrénk, Dlusztusunk!

Van egy deákos Program egyfelől.
Van terjedelmes, „pro urbis” Szeged.
Kincskeresőre bólint sok gyerek,
miként a férfimagra asszonyöl.

És Kosztolányi-kék a Délvilág,
mondhatnak bármi mást a jó lilák,
mondhatják azt: enyém a dal s a húr,

mi tudjuk jól: a szebbik szín az úr.
S ha majd a bérem is frankban kapom,
Délmagyarországom el nem, nem hagyom.

Simai Mihály

Abszolút szabálytalan szonett az újságolvasás gyönyöréről

Egy szendvicsnőt imádok – neve Magyar Adél.
Járása gracióz, a szeme éjvirág.
Dús keblét nem takarja, csupán egy DÉLVILÁG.
Híres szoknyája nem más – egy mai DÉLMAGYAR.

Dél magyarjának ez kell. Betűzőm, s éjfanyar
kedvem fölűzi újra a réges-régi láng.
Blúzátt búvárlom buzgón: mit ír a DÉLVILÁG?
Lapozom lankadatlan az izgi DÉLMAGYART.

E két lappal olyan, mint a szárnyas Niké...
Adél, ó én Adélom, téged szeretni kő!
Balhírekkel habár olykor kedvem szeged,
még infomániád is csak érdemed neked.
– Adél, én PROGRAMunkat soha meg nem csalom...!
(...csak havonta, midőn másik szendvicscsajom

keblein domborítja, mit ír az új SZEGED;
– s mint tavasz lelke, az aranyeső
kezában ott lobog a gyerekek kincse,
a KINCSKERESŐ!)

Agrodiszkont

Hét határban egy a fix pont:
gazdáké az AGRODISZKONT!
Nem hivatal, nem hatóság
– állandó megbízhatóság!

Olcsóságra garancia,
– meggyőződhet, atyámfia...

Egyik ár sem égre-ugró.
De van minden, ami a g r o ...

Lel itt gépet, kicsit, nagyot,
s gépalkatrészt, vasanyagot,
fóliát és vetőmagot,
s mindent, mi a ház körül kell –
várjuk ezer apró cikkel.
Amit kíván, amit gondol
– mind megkapja az EXCOM-tól.

Ne feledje: egy a fix pont
– Öné minden AGRODISZKONT!

Vallomás egy Virágnak

(a Virág Cukrászda étlapjára)

Virága világnak, VIRÁGA Szegednek;
cukrászdák gyémántja, krémesen szeretlek!
Édenét megannyi élet-édességnek
– csak téged dicsér most ez az édes ének.
Úgy kezdődött... Hogy is...? Már sok esztendeje
– az eperfagyidba szerettem én bele.

Rájöttem aztán, hogy mennyei jó
a Flamingó Kehely kompozíció.
Majd csokiszósszal egy gyümölcskosár
következett, s egy torna – á lá Mozart.
Az orosz krémtortánál kezdtem érteni:
mennyivel több a mesternél a Zseni!

Hogy színek íze, ízek illata...
és dallam és fény... megannyi ihletett csoda...!
Az izművészetnek olyan tökélye,
hogy mámorít a kebelezés kéje...
S fagylaltgömb-ormokon túl,
marcipán-tornyokon túl
csiklandott inyem új meg új kalandra indul...

Most itt könyöklők és konyaklok...
VIRÁGOM! VIRÁGOM!
S mert édesek a rétesek,
csak mégjobban belédesek
VIRÁGOM, VIRÁGOM!